

සිංහල සඳස් කවියේ ජන්දස් වර්ග දෙකක් ඇති බව මෙම ලිපි පෙළේ පළමු කොටසේ දී සඳහන් කරන ලදී. ඒවා නම් මාත්‍රා ජන්දස් සහ වර්ණ හෙවත් ගණ ජන්දස්යි. සිංහල සඳස් කවිය මාත්‍රා වාක්‍යයේ (විරිත්) ප්‍රධාන කොට ඇතත් ගණ ජන්දසට අනුව කවි ලිවීම ද බෙහෙවින් දක්නට ලැබේ. යම් යම් කාලවල දී එහි අඩු වැඩිවීම් දක්නට ලැබුණ ද ගණ පිහිටුවා කවි පබ්ලිකේෂන්, සිංහල සඳස් කවියේ ගැඹුරු වූ ශාස්ත්‍රානුකූල මෙහෙවරක් බව මෙහිදී සඳහන් කළ යුතුය. ගණ පිහිටුවා කවි පබ්ලිකේෂන් අලංකාර වාක්‍ය රාශියක් සිංහල කවිය සතුව ඇත. ඒවා පිළිබඳව විස්තරාත්මක අගැයීමක් පසු කොටසක දී කරන්නට බලාපොරොත්තුවන අතර මෙහිදී අපි ගණ පිළිබඳව වූ අර්ථ දැක්වීම් සහ ගණ පිහිටුවා කවි පද බැඳ ඇති අයුරු සරලව විග්‍රහ කරමු.

වර්ණ ජන්දසෙහි ගණ, වර්ණ හෙවත් අක්ෂර සංඛ්‍යාව අනුව නිර්ණය වේ. එහි එන එක් එක් ගණයක වර්ණ හෙවත් අක්ෂර තුනක් අඩංගුය. එම අක්ෂරවල ඇති මාත්‍රා ගණන සහ ඒවා යෙදී ඇති ආකාරය අනුව මෙම ගණ එකිනෙකට වෙනස් වේ. ගුරු අක්ෂර තුනක් වේ නම් එය 'ම ගණය' වන අතර ලඝු අක්ෂර තුනක් වේ නම් එය 'න ගණය' වේ. මුල, මැද, අග ගුරු අක්ෂර වේ නම් ඒවා පිළිවෙලින් 'බ ගණය', 'ද ගණය', 'ස ගණය' නම් වේ. එලෙසම මුල, මැද, අග ලඝු අක්ෂර වේ නම් ඒවා පිළිවෙලින් 'ය ගණය', 'ර ගණය', 'න ගණය' වේ. මේ අනුව වර්ණ ජන්දසෙහි එන ගණ සංඛ්‍යාව අර්ථය, මෙහිදී සැලකිය යුතු නවත් විශේෂ කරුණක් වන්නේ මෙහි එන 'ද ගණය' සමහර පොත් පත්වල 'ජ ගණය' ලෙස හැඳින්වීමයි.

මෙලෙස අර්ථ දැක්වා ඇති ගණ පිහිටුවමින් කවි පබ්ලිකේෂන් කලාවේ දී සමහරක් කවියන් මෙන්ම රසිකයන් අතර ද නොයෙකුත් ඇදහීම් සහ විශ්වාස පැවැතුණි. අද ද පවතී. ඒ අනුව සමහරක් ගණ සුඛ ගණ ලෙස ද, සමහරක් අසුඛ ගණ ලෙස ද, තවත් සමහරක් උදාසීන ගණ ලෙස ද සැලකුණි. එලෙසම මෙම ගණ ඉරු, හඳ, පොළව යන ග්‍රහ වස්තූන්ට ද ජලය, වාතය, ගින්නට යන මූල පදාර්ථයන්ට ද අදහන සමහරක් දෙව්වරුන්ට ද සම්බන්ධ යයි සැලකුණි. මේ අනුව සෙත් කවි සහ වස් කවි යනුවෙන් වූ විශේෂ කවි පබ්ලිකේෂන් ද මෙම ගණ පිහිටුවීම පදනම් කොට සිදුවුණි. එමෙන්ම 'ජය මංගල ගාථා', 'නරසීන ගාථා' යනාදිය ද මෙලෙස ගණ පිහිටුවා පද බැඳ ඇති ගාථා විශේෂයන්ය. සඳස් කවිය පිළිබඳව වූ සමහර ශාස්ත්‍රීය පොත් පත්වල ද මෙම සුඛ අසුඛ කරුණු ගැන විස්තරාත්මකව සඳහන් කොට ඇත. අපගේ විශ්වාස කිරීමට පාදක වන පොත් පොත් සඳස් කවියේ අන්පොත වන 'එළු සඳස් ලකුණ' හි මෙන්ම 'සිදුන් සගරාව' හි ද මේ පිළිබඳව සඳහන් කර ඇති කරුණු සංශිෂ්ටව මෙහි දැක්වීම උචිත වේ. පළමුවන වගුව බලන්න

'එළු සඳස් ලකුණ' හි දක්වා ඇති පරිදි කවියක් ආරම්භයේ දී හෝ කාව්‍ය නායකයාගේ නාමය දෙපසට සුඛ ගණ යෙදිය යුතුය. නැති නම් දුෂ්ට එල ඇති වේ. කෙසේ නමුත් කවියක් ආරම්භයේ දී අසුඛ ගණයක් යෙදුනහොත් එය ගුලනය කිරීමට එයට සිහින්ත තවත් සුදුසු ගණයක් දෙවනුව යෙදීමෙන් දුෂ්ට එල ඇතිවීම වලක්වාගත හැකි බව එම පොතෙහිම වෙනත් තැනක සඳහන් කර ඇත. එය පහත දැක්වෙන දෙවන වගුව නිරූපණය කිරීමෙන් වටහාගත හැකිය.

පෙර දවසේ මෙන්ම අද ද සිටින සමහරක් සඳස් කවියන් මෙම නියමයන්ට ගරු කරමින් කවි පබ්ලිකේෂන් සුලභව දක්නට ලැබෙන කරුණකි. කෙසේ නමුත් ශබ්දාර්ථ, ලාලිතය, මොච්ඡනය වැනි කරුණු සැලකිල්ලට ගැනීමේ දී මේවා පිටුපස කිසියම් වූ ශාස්ත්‍රීය වටිනාකම් ද ඇති බව අපට අමතක කළ නොහැකිය.

මෙලෙසම මාත්‍රා ජන්දසෙහි ද ගණ බෙදීමක් දක්වා ඇත. මෙහි එක් එක් ගණයක මාත්‍රා සතර බැගින් වේ. ගුරු සහ ලඝු අක්ෂර යෙදීම අනුව එහි විධි සංඛ්‍යාව පස්වැදැරුම් වන අතර එය පහත දැක්වෙන අයුරින් වේ.

ගුරු ගුරු	෧ ෧	සර්ව ගුරු ගණය
ලඝු ලඝු	෧ ෧	න ගණය
ලඝු ගුරු	෧ ෧	ද ගණය
ගුරු ලඝු	෧ ෧	බ ගණය
ලඝු ලඝු ලඝු	෧ ෧ ෧	සර්ව ලඝු ගණය

මෙම ගණ සංස්කෘත ජන්දස් ශාස්ත්‍රයේ එන ගණ වශයෙන් සැලකේ.

සිංහල ජන්දස් ශාස්ත්‍රයේ දී ගණ පිහිටුවා කවි පබ්ලිකේෂන්

සඳස් කවියට අත්වැලක් 2

ආචාර්ය
ආනුරාධ කුමාර සේනරත්න

ගණ සහ ගණ පිහිටුවීම සැකෙවින්

ගණ නාම	ප්‍රස්ථාරය	දේවතා	මිත්‍රාදී	එල	ශුභාදී	උදාහරණ
ම ගණ	෧ ෧ ෧	මහි	මිත්‍ර	ශ්‍රී	ශුභ	සෙත්දේවා
ය ගණ	෧ ෧ ෧	ජල	දාස	ආයුෂ	ශුභ	සුගන්දෙව්
ර ගණ	෧ ෧ ෧	අග්නි	ගනු	දාහ	අශුභ	රෝදුකික්
ස ගණ	෧ ෧ ෧	වායු	ගනු	විදේශ ගමන	අශුභ	ඇවිදී
න ගණ	෧ ෧ ෧	ආකාශ	උදාසීන	ශුන්‍ය	අශුභ	ආකාශ
ද ගණ	෧ ෧ ෧	රවි	උදාසීන	රුජා	අශුභ	රුදාව
බ ගණ	෧ ෧ ෧	වන්ද	දාස	යශස්	ශුභ	සේසර
න ගණ	෧ ෧ ෧	දේව	මිත්‍ර	වාද්ධි	ශුභ	වුවන

(මූලාශ්‍රය - එළු සඳස් ලකුණ) පළමුවන වගුව

	මිත්‍ර ගණ වුවොත්	දාස ගණ වුවොත්	උදාසීන ගණ වුවොත්	ගනු ගණ වුවොත්
මිත්‍ර ගණයෙන්	සමාද්ධි ආදිය වේ	ජයාදිය වේ	ශුභ වේ	බන්ධු පීඩා වේ
දාස ගණයෙන්	සඵ කායසී සිද්ධි වේ	සියලු ලාභ වේ	ධන නාශය වේ	ගෝක වේ
උදාසීන ගණයෙන්	ස්වල්ප කායසී සිද්ධි වේ	ප්‍රභූත්වය වේ	මන්ද මෙධය වේ	බන්ධු මෙවර වේ
ගනු ගණයෙන්	භ්‍රම-නාශාදිය වේ	භාඨානාශය වේ	සිය කුල නැසීම වේ	විනාශය වේ

දෙවන වගුව

භාවිත කරන්නේ වර්ණ ජන්දසට අයත් ගණයන්ය. මෙයට අදාළව උදාහරණ කිහිපයක් පිළිබඳව සලකා බැලීම කරුණු තවදුරටත් අවබෝධ කරගැනීමට පහසුවක් විය හැක. පහත දැක්වෙන්නේ 'ප්‍රාතිහාර්ය ශතකය' නම් පොතෙන් උපුටා ගත් ගණ ජන්දසට අයත් මාලනී විරතෙන් පබ්ලිකේෂන් කවියකි.

පර වැඩ ඇදුරාණෝ ලෝ සියල් එක් නොනොණෝ
 දියටෙක වියනාණෝ මොක්පුළු එක් රජාණෝ
 හව සිලු බසුරාණෝ තිත් නළුන් මත් ගජාණෝ
 සුර නර ඉසුරාණෝ සච් සැපත් කප් රුකාණෝ

මෙම කවියේ පාදකය පිළිවෙලින් 'න ගණ' දෙකක් 'ම ගණ' එකක් ද සහ 'ය ගණ' දෙකක් ද වන අතර පාද හතරේම සංයුතිය මේ ආකාර වේ. පාදයක මාත්‍රා ප්‍රස්ථාරය සහ ගණ පිහිටුවා ඇති ආකාරය පහතින් දක්වා ඇත.

෧ ෧ ෧	෧ ෧ ෧	෧ ෧ ෧	෧ ෧ ෧	෧ ෧ ෧
න	න	ම	ය	ය

පහත දැක්වෙන සිව්පද කවිය තිසර සංදේශයෙන් උපුටා ගන්නකි. පාදයක පිළිවෙලින් 'ස ගණ', 'න ගණ', 'ද ගණ', 'න ගණ', 'බ ගණ', 'බ ගණ', 'ස ගණ' යන මේ සය යොදා බැඳ ඇති මෙම කවියේ විරත 'කමලා විරත' නම් වේ.

කැලුමින් යුතු ලකරින් සොඳ සුවදින් නන සැදෙමින් තිර අතුරෙන් එළි බසිමින් ඉඟි කියමින් හිමි නිරිදුන් සොමි තියු හි රස රංගමින් ලිය සමගින් සිටි නළුකැන් දකු නොසිති

මෙහි මාත්‍රා ප්‍රස්ථාරය සහ ගණ පිහිටුවා ඇති අයුරු පහතින් දක්වා ඇත.

෧ ෧ ෧	෧ ෧ ෧	෧ ෧ ෧	෧ ෧ ෧	෧ ෧ ෧
න	බ	ද	ද	බ

ගණ ජන්දසට අයත් තවත් විශිෂ්ට විරතක් වන්නේ 'වසන්ත තිලකා විරත' නම් වූ සිලෝ විරතයි. බොද්ධ චාරිත්‍රානුකූලව පැවැත්වෙන විවාහ, ගෙට ගෙවෙදීම, පිළිගැනීම් වැනි උත්සව අවස්ථාවල දී ආශීර්වාද කිරීමට ගායනය කරන ජය මංගල ගාථා පද බැඳ ඇත්තේ මෙම විරතට අනුවය. එහි මුල් ගාථාව පහතින් දැක්වේ.

බාහු සහස්ස මගිහිම මහසායු දං ගං ගිරිමේකලම් උදිත සෝර රසේන මාරම් ආනාදී ධම්ම විධිනා පිතවා මුණින්දේ නම්නේජ්ජා හවතු ජේ පය මංගලානි